

**UCHWAŁA NR V/36/2024
RADY GMINY WIDUCHOWA**

z dnia 24 września 2024 r.

w sprawie skargi na Radnego Rady Gminy Widuchowa

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 609, poz. 721) oraz art. 240 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz.572) Rada Gminy Widuchowa uchwala, co następuje:

§ 1. Po zbadaniu skargi z dnia 23 sierpnia 2024 r. złożonej na Radnego Rady Gminy Widuchowa Pana Krystiana Smuga uznaje się, że jej rozpatrzenie nie należy do właściwości Rady Gminy Widuchowa.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Bogdan Kosmalski

Uzasadnienie

W dniu 09 września 2024 r. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zapoznała się ze skargą na Radnego Rady Gminy Widuchowa. Po zapoznaniu się z opinią prawną Komisja ustaliła, że zgodnie z art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego, przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwienie spraw. Przepisy powszechnie obowiązującego prawa dotyczące postępowania skargowego uregulowanego w Dziale VIII ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego nie wskazują rady gminy jako organu właściwego do rozpatrywania skarg na sposób wykonywania obowiązków radnego.

Przepisy ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (art. 23 i 24) regulują obowiązki radnego w zakresie sposobu wykonywania przez niego mandatu. Zgodnie z przyjętą zasadą mandatu niezwiązanego, sprawowanie mandatu radnego nie może być w żaden sposób ograniczane, zarówno przez wyborców jak i samą radę. Radny reprezentuje wspólnotę samorządową na zasadzie wolnego mandatu, w ramach konstytucyjnie chronionej wolności sumienia (art. 53 ust. 1 Konstytucji RP). Także w innych ustawach, regulujących kwestie związane z mandatem radnego, w szczególności w ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy, brak jest takiego przepisu, który zezwalałby na ograniczanie swobody radnego w wykonywaniu przez niego mandatu.

Powyższe sprawia, że należy uznać, iż w świetle obowiązujących przepisów nie istnieje upoważnienie rady do dyscyplinowania radnego, a w konsekwencji właściwa rada nie jest organem władnym do rozstrzygania w przedmiocie skargi na działalność osoby wchodzącej w skład tego organu kolegialnego.

Powyższe stanowisko zostało potwierdzone w orzeczeniach wojewódzkich sądów administracyjnych np. w wyroku WSA w Gliwicach z dnia 19 marca 2013 r. sygn. akt IV SA/G1 543/12 LEX nr 1437706, w którym Sąd ten wskazał, że obowiązki radnego, również w wymiarze etyczno-moralnym wyczerpująco regulują m.in. art. 23 i następane ustawy o samorządzie gminnym, zaś WSA w Łodzi w wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. akt III SA/Łd 676/14 stwierdził, iż rada gminy nie jest uprawniona do podejmowania uchwały, której przedmiotem jest negatywna ocena działalności samorządowej radnego. Rada nie ma prawa oceniać działalności samorządowej radnego, gdyż w ten sposób wpływa na jego swobodę w wykonywaniu mandatu.

Nadto zgodnie z art. 240 Kodeksu postępowania administracyjnego gdy skarga dotyczy sprawy, która nie podlega rozpatrzeniu według przepisów kodeksu (art. 3 § 1 i 2) albo nie należy do właściwości organów administracji publicznej, przepisy art. 233-239 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że w miejsce pozostałych przepisów kodeksu stosuje się przepisy postępowania właściwego dla danej sprawy.

W związku z powyższym, uwzględniając istniejący stan prawny analizowanej sprawy, Rada Gminy Widuchowa, nie jest organem władnym do rozstrzygania w przedmiocie skargi na działalność osoby wchodzącej w skład organu kolegialnego, w związku z czym zasadne i właściwe jest podjęcie przez Radę Gminy Widuchowa uchwały o braku właściwości Rady do rozpoznania skargi.

Pouczenie :

Zgodnie z przepisem art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia skarżącego.